

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanfoknak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és esütörtökön.
Szerkesztőség: Gromon- és Zrínyi-utca sarkán.
Kiadóhivatal: Csendes-utca OLÁH-féle ház.

Irodalmi és művészeti kör.

Tolnainak városunkban tartott fölolvasása alkalmából megpendített egy irodalmi és művészeti kör alapításának eszméje.

Ily kulturegyletnek, szellemi életünk képviselőjének hiányát soha sem éreztük inkább, mint Tolnai látogatása alkalmából. Mert hogy az irodalomnak és a művészetnek van közönsége Zomborban, kétségtelen. De nincs meg az a tényező, mely a szép terén működő — bár csekély erőket egy egységes mederbe terelje, Zombor sokban elmaradt a vele politikai és közigazgatási szempontból egy színvonalon álló városok mellett, és többek között elmaradt e tekintetben is.

Nem keressük ezuttal, hogy mi az oka mind ennek; nagyon hosszadalmas lenne foglalkoznunk azon tényezőkkel, melyek városunk emelkedését késleltetik. Ez által csupán arra szoritkozunk, hogy az oly annyira szükségesnek bizonyult szellemi élet tömörülését hangoztassuk.

Ennek szüksége már rég fölmerült s meg is indult a mozgalom annak létesítése iránt. Az egylet megalkotása iránt egybehívott értekezleten azonban néhány a történelmet kedvelő is lévén jelen, egy megyei történelmi társulat létesítését és nem irodalmi avagy művészeti társulat alakítását indítványozta, és sikerült is ebbéli indítványát keresztülvinni.

Nem mondjuk ezzel, hogy a történelmi társulat alapítása fölszemes lett volna. E tudományos intézetnek sikerült egy időre a megye historikus erőit összpontosítani s szerény munkásságával a vidéki rokon intézetek között a legelőkelőbb helyek egyikét vinni ki.

És ezzel behozonyította életrevalóságát.

Csak hogy a társulat megalapítása által korántsem

tettünk eleget a város kulturális követelményeinek, mert nemcsak Zombornak, hanem az egész megyének nagyon kevés a történése. — avagy csak olyan polgára is, a ki inkább olvas történeti, mint szépirodalmi munkákat, szóval, a ki a történelem tudománya iránt érdeklődik.

Tegyük föl, hogy a fővárosi jelesebb írók közül valaki hajlandónak mutatkoznék, — mint pl. Tolnai Lajos is, — megtisztelni városunkat látogatásával, vajjon a történelmi társulat, mint szellemi tényező hivatottnak érezn-e magát az író fogadására s a netán tartandó fölolvasásban való közreműködésre? Semmi esetre sem. A történelmi társulat tudományos tényező; a történelem művelése pedig egyike a legfáradságosabb tudományoknak s korántsem alkalmas arra, hogy könnyebb szellemi szórakozást nyújthasson a nagy közönségnek.

A nevezett társulat pedig csak is e tudományt művelni szerény körében.

De ha e társulatnak legújabbban kifejtett szellemi életét nézzük, lehetetlen ama meggyőződésre nem jutnunk, hogy az tarthatatlan, mert így, a mint van, magában hordja a végső kimerülés esiráját. Iványi, Dudás, Grosechmid, Thim fölválta hallgatják egymás fölolvasásait a gyűléseken; alig van jelen a történelem 3—4 művelőjén kívül még 1—2 tag. Nem érdeklődik más senki sem. De hogya némi könnyebben megemészthető élvezetes órát is szerezne, kétségkívül nagy közönsége lenne. Ez pedig csak úgy érhető el, ha a szépirodalmi fölolvasások, szavaltatok, koncertdarabok előadása tenné változatossá a programot.

Tisztán szépirodalmi egylet jövője épp oly kevésbé lenne biztosíva hosszabb időre, mint egyéb tudományos társulaté. A történelmi társulathoz is pl. már csak az

anyagi vagyon tartja az életet. Sokkal ezélszerűbb lenne tehát, ha a b. b. megyei történelmi társulattal egyesülve alakulna egy társulat, mely épp úgy művelné a szépirodalmat, mint az aesthetikát, és történelmet; de leg-észélszerűbb lenne, ha a zenét is fölvénné programjába. Hiszen különben is alakuló fölben van egy zeneegylet városunkban, mely czélra már éveken át hever az alapítóke használatlan.

Ilyként létesül egy társulat, mely ápolná a szépirodalmat, s az ezzel rokon aesthetikát, továbbá a történelmet és a zenét. Időközönként fölolvasásokat, hangversenyeket rendezne, öben tartaná a szép művészetek iránti érdeklődést, tért nyújtana a városi — ha esetleg megyei jellegű lenne a társulat — a megyei erők működésének. És ha, a mi ez esetben gyakoribb lenne, valami jeles férfiút sikerülne megnyernünk városunkban leendő föllépésre, lenne hivatott tényező, mely környezetül szolgálha a nagy férfúnak, és nem követnénk el oly baklövéseket, mint pl. a Tolnai estély alkalmával, hogy a rendező bizottságban az irodalmat és művészetet csak az egy Dömötör Pállal képviseltetjük s még a helyi sajtót sem hívjuk meg, a mi pedig irodalmi intézet hiában első sorban van hivatva az irodalmat képviselni.

Városunk, megyénk szellemi előhaladására nézve rendkívül fontos egy „Irodalmi és művészeti kör” alapítása. És könnyű szerrel el is érhető a cél, csak érellyes ember kell, ki az ügyet kezébe vegye.

Megyei s helyi hírek.

* **Tolnai Lajos** a következő közérdekű levelet küldötte városunk polgármesterének, Csllás Benőnek: Nagyságos Polgármester Ur! Mélyen tisztelt Uram! Midőn

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Egy kis leányhoz.

Te, ki nem ismered a világfájdalmat,
Melyet sok családás után az élet ad,
Kinek még nyitva áll az öröm dús kertje;
S hiszed, virágiba édes méz van rejtve,
S koszorúba füve e szép virágokat,
Körükben álmოდol szebbnél szebb álmokat:
Engedd elmondanom, ne nehezeld érte!
Álmaid határa, csak a sors szeszélye.

Oh álmodtam én is! halld majd égrelem:
Elszenderültem egy holdvilágos éjén,
Illatos rózsák közt, törpe bokor alján,
Féjemet zöldülő lágypárnára hajtván.
S oly boldog álmam volt, nem lesz olyan többé,
— Képzetem látkörét ezer lény betöltte,
Szélid jó angyalok, földöntúli lények,
Kik csak a rajongó képzeletben élnek.

Fényes köntösben ott volt a diesség,
Kinek arca folyton fenségese lángban ég,
Az alázatosság, cvvel ellentétben,
Az tán a barátság, a boldog szerelem.
A tudomány, komoly, magasztos szelleme,
És meghitt barátja, a művészet vele.
Az tán még annyi, oly sok fényes szellem
A világ végéig tartna elmesélnem.

Távol, egy bokorban, magára hagyatva,
Eszményi szép fejét két karjára hajtva,
Ült egy gyönyörű hölgy, egy szép földi leány,
Hajnali bitorfény lengedezett arcán.
Szemeiben ezer csillag fénye égett,
Nem láttam még soha ily gyönyörű képet,
És nem néztem többi égi szellemekre,
Keblem templomát e szép kép töltötte be.

Majd megnyílt az égek magas boltzatja,
S diességfölytől körítve az Ur tunt fel rajta;

»A sok szellem közül» imígy szólott hozzám
Tenakaratomra, tetszésre bízván,
Megengedem neked, hogy hát válassz egyet
És ez kormányozza egész életedet. —

Elhalgattott az Ur, én térdre borultam,
És szent félelemtől szóltam elfogultan.

»Uram! diességét, hatalmat nem kérek,
S a művészet magas fenékét szellemnek
Sem vonz már varázsa. A sok szép tudomány
Hadd nyíljék magasabb szellemeknek nyoman!
Hőnéző szívemnek vágya csak egy csupán:
Csak ő boldogíthat, ama szép földi leány»
»Legyen» szólott az Ur »ám jgyezzed meg magadnak:
Boldogságot földi javak nem adhatnak.»

Am én boldog voltam, szép kedvesem keblén,
S ez így tart örökké, örültem azt hívém.
S menyire csalódtam, most látom csak által...
Boldogságom tűnt a kód oszlof fátlyával,
Eloszlott álmaim rózsaszínű köde,
Ugy fájt e sziv midőn valóra ébredé.
Átlátta, hogy mindez nem volt más, mint álom,
Melyből nem maradt, csak egy csendes sirhalom.

Egy sirhalom, melynek sötét zord ólében
Szép kedvesem nyugszik, szunyadozva mélyen.
S ezenfelül egy sziv, fásult, érzéketlen,
Csak alig dobogva e kihalt kebelben.
Földön ez az ember sorsa szép gyermekem:
Szeretni — csalódni, ez így megy szüntelen,
S családostól akkor lesz csak mentve éltünk,
Kifáradva ha a sir szélére értünk.

Azért hallgass reám, tanulj bús példámon,
Tanácsaimat én vettem drága áron:
Szakítsd ki kebledből érező szivedet:
Sohasem családodik, ki sohasem szeret.
De mégis! ne tedd ezt, ne fogadd meg szómat,
Nem böles tanács az, mit beteg képzelet ad.
Szeressen szép lelked, bár megtörök vágya:
Mert hisz fájdalom, az élet boldogsága...

Csongor.

Egy halott levelei.

Három hétig bujkáltam a poros és pörös akták között...
Egy levéltárnak minden fölünét átktattam, hogy a cziradás betűk közül egy darabka tündéretet halászzak ki.

Nem sikerült... Egy kaezagó és kaezagató akta került a kezembe, mely elvette minden kedvem a történelmestől... A betűk csak olyan orogok voltak, mint a többiek, de a tartalom vig és a sorok között is kiolvastam, hogy a diák, a ki leirta, zive mélyéből kaezagott minden soránál...

Elmondom e történetet...
Nemes, nemzetes és vitölzö Telegdy Zakariás uram híres ember volt a maga idejében. Híres volt pediglen arról, hogy soha életében nem látták szomorúnak, sirni pedig éppen nem tudott, csak midőn a kaezagástól gyűlték szemébe a könyvek...

Hogy történt, hogy nem, de Telegdy uram olyan hitestársat kapott, a ki tökéletes ellentéte volt az ő jeles természetének... Ábrándos, elborult keddy, a kit minden megindított. Nem is fért össze az urával egykönnyen.

Mindig porölt vele, mindig szidta, hogy hagyjon már holnapra is a pincze borából s különösen azt hangoztatta, hogy a leányuk lakodalmára nem marad semmi a fölszázéves bikavérből...

— Hát ídd meg azt, a mi a jövő évbem terem!
— Asszony szentem! Ne busulj! Add ide a kulesot!
Bezzeg Éva asszony odaadta. Az ezüst billikom mindig kéznél volt, s kéznél voltak a nemes atyafiak is, ha kellett a kvaterkához...

Egyszer azonban komolyan összekocczant Telegdy uram az ő életpartjáról. Akkor volt ez, a mikor Bódy János, az első nemes a megyében, megkérte a leányukat, azt a kaezagó kis galambot, a kit a szent keresztiségben Boriskának hittak.

— No még csak az kellene! — riadt fel az asszony. — Olyan részeges, mint te, olyan könnyelmű, mint te! Nem adom neki a lányomat!

— De bizony odadodt te azt Évikém, mert azok szeretik egymást!

— Nem! És ezerszer nem!
— Már én azt mondom, hogy igen, ha addig élek is!
— Hát nem élsz addig, érted!
— No akkor majd csak halálom után! Én azt akarom, hogy

azon kitüntetett fogadtatásért, melylyel Zombor szab. kir. városa fényes értelmiségi és díszes polgársága e hó 7-én tartott felolvasás alkalmával eskélyesmenetet elhalmozta, legmelyebb köszönetem és soha nem szűnő hálaomat kifejezőm Nagyságod előtt; ugyan akkor engedje meg nekem Uram, hogy azon ígéretet tegyem, mely szerénthalám némi jeléül bármely alkalommal kész vagyok Zombor város felhívására akármely kulturális célú hangversenyben, felolvasási estélyben vagy irodalmi ünnepélyen legjobbjaimmal — minden író nélkül részt venni. — Lelkes irodalomseretőket örömmel mondom el íróhátszámunknak, hogy lássák és higgyék, hogy a magyar íróknak van közönsége, hogy a magyar szerető és őszinte barátsággal fogadja körében íróit. Tartásunk meg becses jóindulatukban, mint a hogy én megörzöm Zombor lelkes közönsége iránt örök tisztelőmet és hálaomat. Budapest 1888. april 10. Nagyságos Polgármester urnak híve és kész szolgálója Dr. Tolnai Lajos.

*** Lóosztályozás.** Zombor szabad királyi város tanácsa részéről ezennel közhírré tetetik miszerint az 1888. évi lóosztályozás Zombor város területén a következő napokon és sorrendben fog eszközöltetni: 1. 1888-ik évi április hó 23-án a sorrendben kívülvárosok tartozó szállások és pedig: Ranevovo, Billy, Pulger, Obzir, Mitsits összeirt lovakra néve a Biltyi választásnapon az ugynevezett magyar ut mellett lévő malomnál. 2. 1888-ik évi április hó 24-én az összes Szaponyai és az ugynevezett lenobán lévő szállások — Bikár Pál mernök ur szállásán. 3. 1888-ik évi április hó 25-én a bánát külvárosok tartozó összes szállásokban összeirt lovakra néve a Birválszky eszdárnál. 4. 1888-ik évi április hó 26-án Szelenese szállások és pedig 2 számtól — 115 számig — Gráber eszdárnál. 5. 1888-ik évi április hó 27-én Szelenese szállások 115 számtól 250 számig a Kovacsits féle malomnál. 6. 1888-ik évi április hó 28-án a sikarai és Nénádi szállások ugynevezett Husvét eszdárnál. 7. 1888-ik évi április hó 30-án Bánát és Szelenese külvárosok néve választás. 8. 1888-ik évi május hó 1-én lévő város és Cservenka külvárosokra néve az ugynevezett városi raktár. 9. 1888-ik évi május hó 2-án belváros néve a városi ház udvara elővezetési helyül kijelölték. Felhívatnak tehát a földtulajdonosok, miszerint az 1888-ik évi lóosztályozásra összeirt lovakat az 1 és 2 éves eszkök kivételével a fent kitűzött napokon és helyeken mindenkor reggeltől 7 órakor az ott kitűzött lóosztályozó bizottság elé vezetni el ne mulasszák, minthogy mindazok kik lovakat az osztályozásra elő nem vezetnek, minden lo után 15 forintig terjedő pénzbírsággal büntetettl fognak. Minden földtulajdonos kérelme a lóosztályozás alkalmával az 1 és 2 éves eszkökről bizonyítványt, és az anyakönyvek és tenyészedőroszkőről igazolványt előmutatni. A bizonyítványok az illetők által a lóosztályozó bizottság előtt kiállhatók. Végül megjegyeztetik, miszerint azon lovakra néve, melyek a fent kitűzött napokon alapos okonál fogva elővezethetők nem voltak. — 1888. évi május hó 3-ik napján az osztályozás a városi házban fog eszközöltetni. Kelt Zomborban, 1888-ik évi április 11-én tartott tanács üléséből. Dr. Csiháns Benő s. k., polgármester.

*** Csöd van** bejelentve Lederer Jozsefa újvidéki lakos ellen; esdősítók: Dr. Godeon Albert, tommogondnok Radovanovics György; bejelentési határidő máj. 11.

*** Tisza Kálmán szaboja.** Sokan gondolkodtak már a fölött, hogy ki lehet a kegyelmes úr szaboja? Mert a fővárosban alig találkozik olyan „fuser“ a ki a szabásban és a szótartás színtében is oly ritkaságot tudna fölmutatni. Tisza Kálmán jól ügyös is, mint a W. Allg. Ztg. írja, kvalifikálhatatlan színtű és kvalifikálhatatlan szabásnak. Ezek az ötletetek se nem szűrték, se nem barnák, se nem világosak, se nem sötétek, se azonban tilálgért se valami nagyon testvér állnak, hanem Isten írgalmából lógnak a negyvenezer hektáros földkürtökön testen. Nagyon sok

a vármegye két első családja egygyé legyen! Hisz úgy sinez fiunk!
— Majd lesz!
— Nem lesz, ha mondom! A lányunk Bódyé lesz! Bódy a mi fiunk lesz! Értetted?
— Ennyiben maradt a dolog. Zakariás uram megmaradt a terve mellett. Éva asszony megmaradt ellenkezése mellett.
Bódy János eszentül is megjelent a házánál s enyeltett a lánynyal, a ki mennyasszonya volt, de csak félig . . . A lány nem idegenkedett a fiatal, deff legénytől és szívesebben látta, mint a többi.
De a nagyszasszony erre sem indult meg.
Történt egy napon, hogy Zakariás uram súlyosan megbetegedett. A környékbeli kilurgus azt mondta, hogy napjai megvanak számlálva . . .
Éva asszony sirt . . .
— Mi lett asszony?
Zokogás volt a felet . . .
— Ne sirj Évi lelke! Hidd el, hogy csak azért patkolok el, hogy maradjon a városból a Boriskánk lakodalmára . . .
Hallod asszony, aztán hozzá add ám Bódyhoz . . . Fölkélnék a síromból is, ha a szerelmeseiket elválasztanád . . . Gyere ide Évi lelke! . . . Csókolj meg a homlokomat . . . Aztán adj egy kupiczával a városból, most utójára! . . .
A halott utolsó kívánságát teljesíteni kell! Éva asszony egy szót se szölt . . . Hozott bort és odatette a fargott székre Zakariás mellé.
— Hej asszony! . . . Egy félv mulva meghgyen az esküvő! Hallod? Feljövök a síromból! — szö Zakariás úr s fölemelte két kézzel a billkomot, s kúritette.
— Hahaha, hahaha! — kacagott a haldokló.
A terem márványáról visszapatant a hang.
— Haha, haha!
Aztán kiszökött az ablakon a hegyvidáli híres vízshangban veszett el . . .
— Haha!
Éva asszony a hármas vízshangra összeresztett . . . Fölpillantott, s ott fekkdt előtte Telegdy Zakariás kacajra torzult arezezal, mozdulatlanul . . .
. Meghalt Eltemették
Éva asszony szíve kemény lett, mint a kő s Bódy Jánost elutasította, mikor láányt kéri jött. Hiába bizonyígtatta Bódy,

ember törte már a fejét azon, hogy micsoda istentelen szabó eszálja ezeket a minden dívatot fumiáldó ruhákat. Végre kistűtött valami orszáros lengész, hogy a miniszterelnöknek egy Ausländer nevű nagyváradi szabó szállítja a ruhát. Alig lett azonban köz tudomása a dolog, Ausländer ur a ki igen előkelő főmú idős szabó, erélyesen tiltakozott a szabói beszállítást melyen sértő inszenázió ellen. mert ő Istennel hoka, jóvalól szabó, a ki tud ruhát eszentül s nem törheti el, hogy sok évi fáradsággal szerzett ráncmóját egyszeribe tonkretegyék. Hanem, ugymond a szabó-művészetre büszke ruhakészítő, van Nagyváradon még egy Ausländer nevű másodrendű szabó, talán az lesz a miniszterelnök fura ruházatának a készítője. De a dolog még most se maradt ennyiben. Az a névtelen se törte el, hogy őt Tisza Kálmán ruháinak készítésével gyanúsítsák s sietett tiltakozását ország-világ tudtára adni. Bevallotta a szégyén történelmese, hogy igenis volt idő, mikor ő a miniszterelnök ruhaférfiása volt, de le kellett mondania erről a nagy dícsőségről, mert olyan gyalázatos ruhát nem tudott eszentül, a minőre Tisza Kálmánnak szüksége volt. Ezután megint csak nem volt szabó, pedig a miniszterelnök eszentül is ruhában járt, megint csak színtelen színt, formátlan formájú ruhában. A napokban végre kiderült a rejtejt. Egybizonyos előkelő vidéki szabómester a bános, de ez se méri ama bizonyos ruhákat hebebergyni eszentül, hanem külön rendeli meg azt a szövetet, a mely senkinek se kell s külön tanácskozik a miniszterelnökkel, a ki aztán kiadja azt a formát, a min minden jó izlésű ember megütöközik.

*** Halálózás.** A es. kir. 23-ik ezred ezredesének Gold Károly lovagnak neje Plesjében e hó 10-én elhunyt rövid szenvedés után.

*** A latin nyelv a reáliskolában.** Trefort miniszter a főgázgatókhoz küldött korrendeletét közli a hivatalos lap: E szerint minthogy a eszpa „jeles és jó“ osztályzatú bíró tanulóik száma esköly, eszentül a reáliskolákban azok is tanulhattak a latin nyelvet, kiknek legelőbb két „előgösök“ük van s kiknek eszentül kérvénye a miniszterhez felterjesztett. A eszpa „jeles“ és „jóval bíró tanulókat az igazgatók eszentül föltűnölnek kötelesek a latin nyelvi tanulmányba befogadni.

*** Beküldött:** Mi ez? A Bácsmezei árvások egyik nyilvános hivatalának aajtóján ez van: „Magánfelvétel a bemeneti tősz.“ Ezzel az intőzők tán azt akarják, hogy egy szégyen embernek, ha esodlog 10—20 fitnyi öröksége van, egyenesen Tisza Kálmánhoz avagy a megye följárányhoz forduljon útbaigazítás végett. Egyebekben az ügyvéd is magánfél, hát ez hol szerzően információ? Valóban érhetetlen! (K. L.)

*** Fiatal össezeskülvök.** Pétvárdánon a horvát hatóságok e hó 9-én este három újvidéki szerb ifjút, az ottani gimnázium tanulóit is egy színten újvidéki kereskedőséget fogtak el, mert fitkos értekezletet tartottak Iványovics Iván szerb hirlapíróval, a szerbái felhivatalos „Odjek“ dolgozó-társával és a „Zastava“ levelezőjével, ki ellen színten kiadák az elfogatási paranasot és ennek következtében Zimonyban őt is letartoztatták. Iványovics egyik legveszedelmeseb agitátor, ki hónapok óta igazgatja Boszniait lakadásra. A többi négy rajongó eszpa ezinkostarsa neki. A vizsgálat nagy erélylű folyik.

*** A m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság** legutóbb a következő fontos határozatokat hozta: Ha valamely kereskedelmi üzletben alkalmazott egyen a kereskedőségek és tanoncok élemezését az arra kötelezett kereskedő helyett közlőleg a beszerzési árért és saját kiadásai megtérítésének igénye mellett eszközi, ez az élemezés III. szék. ker. adó alá eső vállalkatás nem tekinthető. 2. Bizonytalan időre alakult közkereseti társaságok ingatlanok értéke után illeték-egyenértéket kötelesek fizetni. 3. Ha a bíróságtól nyert értesítés, melynek alapján a kir. pénzügyigazgatóság másodikfokú határozatot hozott, magának az illető bíróságok

kijelentése szerint fevérdősen alapult, a hozott határozat az eljárt pénzügyigazgatóság által, a valódi tényállásnak megfelelően az érdekeltektől föl újabb beadványa nélkül is hivatalból küigaztandó. 4. Beadványok, melyekben az illeték-egyenérték kifigaztása azon a eszen kerékül, mert a vagyon átága esökent, záros határidőhöz könt fölebezésöknek nem tekinthető. 6. Azok az adózók, a kik az 1883. évi XLIV. 1-esz. 24. szakasza alapján az adókövető bizottság határozatáról írásban értesítve lettek, az említett határozat ellen annak későbbesítést követő naptól számított 15 nap alatt éltettek fölebezést. 6. Ha valaki két vagy több személynek és pedig mindegyik külön-külön meghatározott eldöztösséglamra torzó visszatérő szolgáltatást köti ki s így valamelyik haladálval az annak biztosítva volt szolgáltatás a többiekre át nem száll, ebben az eszben az illeték nem a visszatérő szolgáltatások egy évi együttes értékekénen tiszteszer összege; hanem minden egyes szolgáltatás évi értékekénen tiszteszer összege alapján szabandó ki.

*** A ügyfajtozat.** Trpka Anesát, kinek hánygyót annak idején ismertették s kút úgy a zombori kir. járásbírószék, mint a kir. tábla fegyházbörténre írt, a eszia a másodbírószék ílleletét megváltoztatva 2 évnek a javítóintézetben való elöltésre íllete.

*** Az újonnan** kinevezett aljárásbíró Radány Pétér f. hó 15-én lép hivatalába s ezzel a zombori kir. járásbírószék létszáma teljes lesz. Mióta Domotör Pál ur elfoglalta járásbírói hivatalát, az ügyforgalom lényegesen javult s a régen hevértó perek a földolgozás stadiumába léptek. Most hogy teljes erő áll rendelkezésre, — bizonyos, hogy járásbírószékünk rövid idő alatt csak hírből fogva ismeri a restantiait — s egy-két év múlva mintajárársbírószékünk lesz. Kívánjuk, hogy így legyen.

*** A Tolnay-estély** a kitűnő regényírónak — vagy mint az „Egyszerűs“ mondia, — a jeles novellistának — 117 fét 98 fét jóvédelmezett.

*** A hátraleköt** felső bíróságunknál. Alig hogy a kisegítő bírák berendelésével a királyi tábla felhalmozott hátraleköt elintézése iránt megtörténnek a pillanatyit szükséglet igényelte intézkedések, már is restancziák ügye a királyi kurian kezdi foglalatozni az érdekeltektől fogva. Mint értesítünk, a legelőbb itölésöknel a folyó év első negyedében valami ezrhatárszám nagyob az elintézetlen ügydarabok száma, mint a múlt év hasonló negyedében volt. Minthogy pedig előreláthatólag ez a szám a második ényegyében jelentékenyen szaporodni fog s azok az ügydarabok, melyek eddig a királyi táblán elintézetlenül maradtak, az ottani földolgozás érdekében tett kivételes intézkedések folytán tömegesen fognak a legelőbb itölészhöz felebezzetni, a kuria ez idő szerinti vezetője és elnöke, mint értesítünk, legelőbb a hátraleköt kérdésében eszmeresét folytatott a tanácselkökkel, hogy véleményük alapján megfelelő cío értesítést tegyen az igazságügy-miniszteriumnak. — Minthogy a kuriai bírák jelenleg is elhalmozva munkával, illetékes körökben nem hiszik, hogy a legelőbb itölészhöz már is összegyűlt hátraleköt a még biztos kiállításból munkaszaporodás folytán is az igazságügy érdekeknek megfelelő elintézetést nyerhetének, ha körülbelül husz királyi tábla bíró kisegítőkezt a legelőbb itölészhöz be nem eszták. Ez értelemben tetétt előterjesztés az igazságügyminiszteriumhoz.

*** Nem lesz fölolvadás** f. hó: 16-án mint azt lapunk múlt számában hirdették, miután Szakáll Antal alkalmas helyiséget nem kapott. Színházunkat a német színtársulat bírja 14 előadásra, ellenben a eszai előhelyiséget, — melyet Szakáll színtűn megkísérelt elnyerüi, — az alispán, mint elnök — távollétében csak választmányi ülés utján kaphatta volna meg, a mi rá néve hosszadalmas eljárás lett volna. Ezáltal tehát azzal vett fölünk Szakáll ur búését, hogy korújtában még is meg fogja látogatni, — jobb időben városunkat.

*** Figyelmeztetés a választókhöz.** Mindama választók, a kik a múlt évi adóktól hátraleköt bezárolg a f. hó 15-ikéig ki nem fizetik, a f. évi választók névjegyzékébe fölvéve nem lesznek s választói joggal nem bírnak.

hogy Zakariás uram még életében eljegyezte őket egymásnak, hiába mutatta a jeggyűrűt, melyet Boriskától kapott . . .

— Adja vissza kelmé a jeggyűrűt! En vagyok a leány anyja, én paranasok!
Bódy nem adta vissza a jeggyűrűt, hanem szomorúan távozott . . . Fölkéresté az öreg Zathurecky Máttyást, Telegdy uram bonorum inspectorát s elpanaszolta neki a bajt.
— Sohse búsulj ösem! Tied lesz a lány! . . .
— Igazán mondja, bátyám?
— Itt a kezem!
Bódy megvágszálódva távozott . . .
Másnap egy világtalan embert vezettek özvegy Telegdy Éva elé . . .
Lavellet hozott a nagyszasszonynak . . .
Éva asszony mohón bontotta fel a levelet, mely hangzott vala pedig a következőképen:
„Lelkem Évi!

A vén Kukacs Mozi éppen most kukkant be ide a Mennyrszágba! Azt a hirt hozta, hogy nem akarod a lányomat odaadni Bódy Jánosnak! Azt mondom, hogy oda add, mert biz Isten éljövök!

Kelt az Úr Szent Mennyrszágában a mai napon. Nemes, nemetes és vitézlő Zakariás Telegdy de eodem etc . . .”

Éva asszonynak égféle állt minden hajszála! . . . Legelőször is az övéhez kapott, a hol egy kulcsesemő között függött az ősi családí pecétnyó, egy tíz lator aranagyűrű képeben.

A levélben pedig ennek a pecésének a hü lenyomata volt rajta, tisztán kivételében. Éva asszony majd megörült ijedtében, mert fölisemte a férje átkombajait is.

Semmi kétség, ez az ő sajátkezeírása. Az írás még friss, mint ha épp akkor porozták volna le.

— Honnan vetted ezt a levelet? — kérde a világtalanító.
— Az úszelen álltam nagyszasszonyom! Ott nyomta a kezemből még pedig egy fiatal gyerek, mert a hangja olyan tisztavolt, mint egy kis agyalkád.

Ez öreget elbásoztatták. Éva asszony bezárkozott szobájába és másnap, mikor kijött, mintha ősz hajszálak vegyültek volna sötét barna szőrtűbe! Az arca halott halvány volt. De szíve kemény maradt.

Hiába sirt előtte Boriska, most még jobban ellenazta a házasságot. A levélről senkinek sem szöli.

Két hét múlva megint beállított a világtalan. Ismét levelet adott át, mely így hangzott:

„Asszony! Most nyergelök pojkomat. Rogton indulok Telegdyre. Már rígen ott lennek, ha ennek a Szent Péternek nem volna olyan jó vörös bora, melyhez képest a miénk Kis Miska! Holnap ott leszek!

Kelt az Úr Szent Mennyrszágában a mai napon. Zakariás” Éva asszony oda lett az ijedtségtől. Elájult s a vén kilurgus sokáig tapogatta a nagyszasszonyt, de nem tudta, hogy mi baja van.

A levél megint titokban maradt . . .
Bódy Jánost azonban elhívatta a nagyszasszony és ágya fölött adta kezébe a Boriska jobbját.

— Legyen a tied! Nem a te érdemed ugyan, de azért legyen a tied! Tudom hogy ebbe belehalok, de azért legyen a tied . . .

Pedig dehogyan halt bele!

Két hónap múlva megint volt az esküvő. Pünkösdhétfőjén. Éva asszony is ott volt s tétova szeméit végigjárattá a násznép során.

— Nines itt, nines itt! . . . mondogatta magában.

A kastyóban nagy lakomát esztak, s már a tánc is járta, mikor bevezették a világtalan koldúst, a ki a mennyrszáglíveleket hozta.

Most már egy egész esomagt adott át a nagyszasszonynak egy levél kíséretében.

„Évi lelke! — így szölt a levél, — mégis csak megtréfáltak! Itt van a többi levél is, a mit még halálom elől irtam, Rejtsd el, hogy senki se tudja meg . . . Szerbusz! Zakariás.”

A nagyszasszony azt se tudta, hogy nevesse-e vagy dühöngjön. A esomagban benne volt még vagy tíz levél, szép sorrendben Mindenik mellett egy lap papiros, melyen az átadás napja volt megjelölve.

Éva asszony nem szölt semmit . . .
De odabent az ivóban Zathurecky Máttyás uram, a bonorum inspector, éppen most mesélt egy történetet holmi túlvilági levelekről, mely harsogó kacajra fakasztotta a borozó férfi népséget.

A vízshang hegyvidál is kacagott, mint akkor, mikor nemeszetes uram kicacagta a lelket . . .

— Haha, haha!

* **Petőfi és a székely huszárok.** Medgyes és Nagy-Selyk közt Petőfi székere, melyen egy más honvédtisztlet ilt nagy csapat gyalog és lovas székelységgel találkozott. Petőfi a vezérlo ornaaggal beszélgetésbe bocsátkozott és ezalatt a másfélvezényi egészesapat a székér közelébe érve, kivánsian hallgatta a társalgást. — Mi neve a százados urnak? kérde elővált az ornaagy. — En Petőfi vagyok. — A poéta? kérde egy erős hang a huszárök hátulsi sorából. — Az vagyok! válaszolt Petőfi. E szóra, mint a varázstűrére, megriadt a hallgatag völgy és másfélvezér „őjön” összeolvadt hangja dörögött végig a hegycök közt. Azután az egész tömeg áradat gyanánt tödült a székérhez, melyben Petőfi kigyúlt arecezel és a megindulatú mintegy átszellemültén állott és levett sapkával nyujtotta kezét a telongó székelyöknek.

* **A régi forintok.** A hivatalos lap közli, hogy az 1866. évi s forgalomból bevont I. kibocsátású egyfrtos államjegyek már csak 1888. június végig éserheltök ki a közös pénzügyminisztériumhoz intézendő szabályszerően bélyegzett folyamodvány alapján június után többé a régi forintok be nem válthatok.

Y **Mattoni Giesshübliének** nagy elterjedtsége folytán arra bírt egyesek, kik saját ásványvizeik értékről vajmi keveset tartanak, s magukra néve nagyobb sikert a közöség elámitását várnak, hogy esekelyeb értékné savanyvizeiket, a méltán savanyuvizek királyának nevezett Giesshübli vígneitáit, hasonló címre lap-lap látkák el. — Habár Mattoni Henrik ur ilyenmü szedgéseket a törvénynyújtotta minden eszközzel földöz, mégis helyen levének talájk, hogy a t. ez. közöséget ilyenmü vállalkozó üzelmie elől intésk, valamint, hogy felkérjk, miszerint a Giesshübli vígneitájára, valamint a dugaszba beögettöt e szavakra **Mattoni's Giesshübler** figyelni méltóassék.

Irodalom.

— „**Az én kis országomból.**” Előfizetési felhívás. Aazon tudatban, hogy valamely könyv fokozott érdekföldrésre számíthat, ha tárgyánál és tartalmánál fogva a korszerőség jellegét viseli magán: hogy az emberiség egyes tagjainak különféle viszonyai taglalása a közérdekeltséget legjobban képes felkeltetni, ezen irány volt az, mely engem a mű megírásánál vezérelt. Mert határozott meggyöződéseim, hogy oly jelenségek, melyek az embert születésétől fogva környezik, és melyekbe az ember mintegy belezsedett, éppen úgy, mint a közvetlenül a szem elől helyezett tárgy a megfigyelő szerv előtt legalább egy időre rejte marad; s hogy például éljek: mily hosszú idő kellett arra, hogy az emberiség a gondolatközlés nemese eszközöként a nyelven igazi értéket s bámulatra ragadó jelentőségét felfedezze, míg a tudósok nemcsak a tudományos, hanem az emberi és a társadalmi problémák fejtegetésibe bocsátkoztak. Vezérelt s erőt adott a munkára a következő: Tudom nagyon jól, hogy a magyar könyvtáros el van ársztva kitönő jó könyvekkel, melyek minden tekintetben megfelelnek hivatásunknak; — de másrészt ki tagadhatn, hogy a magyar könyvtárcs külföldről importált könyvekkel van elársztva, melyeknek túlnyomó része silányul, lelkiismeretlenül van átlpántálva s a magyar ember kezébe oly könyvet adnak, melyek tartalma idegen országokba vezet s csirájokban megölik azt a nem elegendően övható drága vagyon: a magyar szellemet s ezen könyvek oly erős ellentétet követelnek, hogy ezek hatása alatt veszt a magyar irodalom s hiányzanak azon könyvek, melyekben a magyar lélek, magyar szív nyilatkozik hamisítatlan magyar nyelven. Ezen elvek vezérelték, ezen öntudat adta meg nekem az erőteljen munkám megírására s azon meggyöződéseimnek adek kifejtését, hogy a nagyérdemü olvasóközönség fenti iránynak követését látni fogja s így nyugodt lelkiismerettel tekintek eme első szerény kísérletem sorsa el. Míven „Az én kis országomból” czimet fogja viselni s elbeszéléseket, történeteket, novellákat tartalmaz és pedig: Egy a sok közül. — Tévntak. — A nagyságos ur. — Blanka. — A meghusnult menyegző. — Béla és sok Eva. — A hatnyúgdal. — Az apaéza. — Árva Kató históriája. — A kömives család. — A mú ára 1 ft 60 kr. — Bolti ára 2 ft lesz. Minden gyűjtő tíz előfizető után egy tiszteletpéldányt kap. A mú május végén jelenik meg szép kiállításán, mintogy tizenkét íven. Előfizetési: Radványi Dániel, VII. ker., külső dör-be-utca 45 sz., I. em. 14. ajtó, vagy minden hazai könyvtárcsésnél és szerkesztőségéknél, valamint Schmidt és Aigner könyvtárcsoda intézetében, IV., magyar-utca 6. sz. Budapesten, 1888. március havában. Radványi Dániel.

— **A „Házi Közlöny”-nek** az elmúlt I. évnegvedben megjelent 6 száma beküldetésén, ezekből kitünik, hogy ezen érdekes közhasznú folyóirat eddig hozott: 72 eredeti nagyobb cikkeket saját munkatársaitól, 62 kisebb közleményt is a „Szerkesztői Közlemények”-ben egy egész gyűjteményt oly dologról, melyeknek ismerete a háztartás és házi gazdálkodás terén nélkülözhetetlenek, a mennyiben azoknak gyakorlati alkalmazása mindig annyagi haszonnal jár. Ha e szártalban közleményből csak egyetlen egy is beválik az ennek alapján tett kísérlet folytán, könnyen belátható, hogy a „Házi Közlöny” I. negvedre kiadott 75 krnyi előfizetési ár bőségesen van megtérítve. Ebben az arányban az egész évfolyam is oly gazdag tartalmu lesz, hogy — eltekintve a 3 ft esekély előfizetési ártól — bárki is, ki háztartással és házi gazdálkodással foglalatosodik, egy egész halmozat fogja bírni azon ismereteknek, melyeknek a gyakorlati életben kitünő hasznát fogja vehetni s oly megtakarításokat eszközölhetni, melyek ezeknek hiányában rovására nagy összegeket tennének ki. Ugyanczer a II. évnegvedben alkalmából felhívjuk a t. közöség b. figyelmét a „Házi Közlöny”-re, mint egyetlen e nemü folyóiraatra, mely a gyakorlati élet legkülönbözöb érdekeit a tapasztalatból merített tanácsokkal szolgálja. Ezen közhasznú folyóirat állandó rovatai a következők: „Társadalmi cikkek”, „Családi nevelésny”, „Egészségügy”, „Táplálkozás”, „Háztartás”, „Gazdaság”. „Ismeret” közlemények, (képekkel), „Tapasztalatok és találmányok”, „Hasznos tudnivalók” (a családi élet és háztartás minden köréből), „Intő tábla”, „Körlevelezés” (melyben beküldött kérdésekre a szerkesztőség válaszol), „Közgazdasági hírek”, „Egyveleg” és közérdekü „Szerkesztői közlemények”. E rovatokból is látható,

mennyi érdekes és közhasznú ismeret közöl e folyóirat, melyet csakis melegen ajánlhatunk a háztartással bíró közöségnek. Megjelenik Aradon, havonként kétszer Gyulai István kiadásában. Szerkesztője Záray Ödön. Előfizetési ára: egy évre 3 ft, fél évre 1 ft 50 kr., negyedévre 75 kr. Mutatványszámok bárkinek rendelkezősére állanak.

Értékföldszi hetijelentés.

A „Magyar Mercur” tudósítása.

A tavasz hasadásával a tözdsde is új életre ébredt; egy hosszú téli tespedésből új virágzás keletkezett és mind azokat az apró és nagy gondokat, melyek a világot foglalkoztatják, mellözve, a tözdsde mint egy kalitkából kiszabadult madár, röpdös előre. Óriási területeket előntött az árviz. Németországban kancellárlávság van. Franciaországban a Boulanger-hajtsa mindinkább nagyobb mérvet ölt, de ezek a körülmények semmi hatással sinesenek most a tözdsdére, ellenben az angol konzulok óriási kiterjedelmü konverziója és a roppant nagy pénzöböség, valamint a kilátásba helyezett pénzügyi műveletek igen jó hatással voltak a tözdsdére és e héten a baussé már nagyobb terjedelmet nyert. Első sorban járadékok és befektetési értékek emelkedtek, mert a sok fölösleges tőke itt keres gyümölcsözést. A külföldi tözdsdék véleménye a magyar aranyjáradék iránt jelentékenyen javult és mohon vásárolják össze azt, a mit csak kaphatnak úgy, hogy a Rothschild csoport a pénzügyminisztertől legutóbb átvett husz milliónyi aranyjáradékot már teljesen eladta és legközelebb ismét újabb 10 milliót fog átvenni, a mi kétségtelenül pár nap alatt elkel. Csak természetes az, hogy az élcnk járadékvásárlásokból a bankoknak van hasznuk, de különben sem panaszkozhatunk ma bankjaink, és azért a bankrészevények szintén jelentékenyen emelkedtek, ámbár másrészt az árvizcek miatt igen sok fizetési halasztást kell adniok. A közlekedési vállalatok részvényei ma kedvezny papírjai a tözdsdének és ezek jobbra csak üzérkedési szempontokból emelkedtek. Időközben a helyi iparvállalati értékek egynémelyüket is megszálják és itt is szilárd az irány. A valuta viszonyok kissé javultak, a mennyiben valuták és érezváltak valamivel ölcsöbök. — Értékpapír- és sorsjegybirtokosoknak készségű szolgál felvilágosítással „a Magyar Mercur” kiadóhivatala Budapestben, Hatvani utca 17. szám.

NYILTTÉR.*)

Az igazság érdekeiben.

Lévai Izor topolyai tanító úrnak a „Z. és V.” cz. évi 28. számában. „Az ig. t. olvasóközönséghez!” apellált véd- és vád-íratára, melynek megfogalmaztatása ugyancsak jó idejébe került! saját levelével válaszlok:

„Topolya 1887. novemb. 2. — Igen t. kártárs ur! Van szeresemem ezennel becses levelére következőkben valósnól. Habár erök meggyöződéseim, hogy a vidéki sajtó mint a közművelődés egyik fötényezője szerepel, a melyet szellemileg és anyagilag támogatni hazafiai kötelesség, mégis sajnosan kell tapasztalnom, hogy van számos vidéki és különösen e megyebeli lap, a melyek a sajtószabadság köpenyge alatt mindennemü a tisztességes ember által megvetendő üzelmeket öznek, jelosen a személyesség szolgájkál. Ez okozta azt, hogy az intelligensbb elemek a vidéki lapok szaporítását nem jó szemmel nézik. Amennyiben tehát szerkesztése alatt megjelenő heti lap csakugyan az ön által jelzett célokat szem előtt tévesztieni nem fogja, és erre kártárs ur neve és eddigi irodalmi működése elég biztosítékot nyujtanak, én szives kötelességemnek fogom tartani b. lapját támogatni. Csak hogy tekintetbe véve, miszerint különösen én nálam az idő minden egyes perze le van foglalva, arra kérem, hogy engemet vagy mint társzerkesztőnek bevenni és a szerkesztés után jár, vagy pedig dolgozataim aza a kellő díjazásban részesíteni sziveskedjk. Ha a lap szerkesztésében társul befogad, úgy arról is biztosítottom, hogy az helyben is nagyobb elterjedésnek fog örüdeni, másrészt kötelezem magamat, mindenkor fölszólítására akormányemnemü cikkek azonnali megírására és beküldésére. Különbem önnök sok szereset a kezdett munkához kívánva és b. sorait várva, maradtam hü kártárs Lévai Izor.”

Kitünik ezen szóról-szóra idézett leveléből, hogy én Lévai úrnak semmiféle „2000 példány” „utazó úgyonk” vagy „honorárium” féle kifejezéseket levelemben nem írhattam; különben csak nem válaszolta volna, hogy: „Az ön által jelzett célokat szem előtt tévesztieni nem fogja”, ami bizonyára amellett tanusodik, hogy én neki a lap iránját illetőleg a legszebb célokat jeleztem.

„Időközben értesültem Krausz viselt dolgaról — írja tovább egy másik számlaszámba kapaszkodva, s ezáltal levelével teljesen ellenkező állapponra helyezkedve, a „rebach” (bizonyára azért használta e szót, hogy a t. közöség tudja, miszerint ő is — da-czóra azon nagyzerő Darwinismusk, melyen leve. Izrael — Izidor — Izor) átesett — azer vny únszeren Leit) és reklamhajsztáram hártisa. Valószínűleg elfelejtette Lévai ur azon levelének tartalmát; de a ki ezt most elolvassa és összehasonlítja Lévai úrnak a sorok elején említett véd- és vádiratával, az további commentár nélkül is tudni fogja, hogy mit tartson Lévai úrról.

Csak még egy észrevétel! Hogy „Szülőföldisme” cz. könyveinkemet a kiadó 50%-át árlendengest adja, azt ő megteheti; én a könyvet neki adtam s ha neki tetszik, egész készletét ingyen is vesztegetheti. Késsé különb irrókkal is megtörténik, mint én vagyok, hogy könyveiket megjelenésük után pár hó múlva fele árban vesztegetik és az a könyv azért mégis újra megjelenik! No pedig mit Lévai úrnak a „Közöségstágt”-ja! Hát ki ne hinné el, hogy az a kitünő könyv — fél év alatt — teljesen elfogyott. Hiszen én azt nem is mondtam, hogy nem fogyott el, mert hát

úines könnyebb mint egy 200 pldban megjelent művet mutatvánul szüküdeni!

Ezzel hát részemről az ügyet befejeztetnek jelentem ki, s nagyon sajnálom, hogy Lévai urat ennyi figyelemre méltattam, mikor tudhattam volna, hogy onnét, hol a világosságnyújtó tudomány oly sötét árnyékot vet”, jót ugye s várhatok! Csak még arra kérem Lévai urat, hogy ha igazságszerető ember, hát ebből a lapból is küldjön szét vagy 200 példányt, mint tette azt a saját czikkeivel.

Krausz Bernát.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

SAVANYU-VIZ

legjobb asztali és Udító ital,

kitünő hatásunak bizonyult kórhósnél,

gégébojagnál, gyomor- és hólyaghu-

rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Felelés szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
DR. MOLNÁR GYULA.

HIRDETÉSEK.

Mely cigarettá-papír a legjobb?

Ezen, minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelesen mődon bebizonyult. Nem üres reklám, hanem elsőrendű tudományos szemlélyégek által összehasonlított vegylemezések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettá-papírok között a

„Les dernières Cartouches“

Braunstein Frères gyárából.

PÁRIS.

65 Boulevard, Exelmans,

mint jóval könnyebb és legjobb cigarettá-papír elismertetett. Mivel ez már többi közt dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegykísérleti állomás-főnöke által megállapított 1887. július hóban. Dr. Soyka Higiéniatanár által a prágai nem. egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlított vegylemezés a lehető legpontosabban eredményt korozta a mennyiben a „Les dernières Cartouches” cigarettá-papír 28—74 %-al könnyebb és hogy a dohányfüsthez 28—77 %-al kevesebb idegen alkatrész tartalmaz, mint a többi vegylemezett papír. — Valódi csak azon papír, melynek elttitgetje mellett rajzhoz hasonló és Braunstein Frères czéget viseli.

A gyár cigarettá-papírjainak és cigarettá-helyveinek nagyban elárúsítása végett

BRAUNSTEIN FRERES

saját üzégat alatt Bécsben, I. ker. Schottenring 25. szám alatt ráktart árított, továbbá kapható minden nagyobb ilyenmü czikket árusító kereskedőknél.

22—50

26. szám
tkvi 888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy özv. Ruzsics sz. Hahn Bertha, Maximovics sz. Ruzsits Antonia és Popovics szül. Ruzsics Julia zombori lakos végrehajtatónak Leitner András és neje Pál Borbála ó-sziváci végrehajtást szenvedök elleni 240 ft 79 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvénysek (a zombori kir. járásbírósg) területén lévő Ó-Szivácson fekvő az ó-sziváci 603. sz. tjkvben Leitner András és neje Borbála nevéen álló A 637 hr. 868 öi. sz. házra és 265 öb beltelekre 400 ft, vagy az ó-sziváci 1340. sz. tjkvben Leitner András nevéen álló A 7 hr. 8053. számú 700 öbnyi 48 ft 58 kr. váltásg tőkével terhelt szőlőföldre 442 ft kikáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi június hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor Ó-Szivác községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3833. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt övadékképes érték-papírban a kiküldött kérekez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerő elismerményt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 22. napján. A zombori kir. törvénysek mint telekkönyvi hatóság.

Gyorgyovánzsky György,
kir. trvszék bíró.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

